

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

[Caput primum]

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

In Hagogem Porphyrii

Vocabulum Hagoge introductione significat, sic a Porphyrio dicta, quod discentem ad predicamentum, ta introducat per cognomen eorum, quae in hac Hagoge continentur, quis fuerit Porphyrius fuisse scribitur a Plotino et Longo. **Questio prima**

De obiecto huius libri.

dicendum primo in Echio q. 2. predicabilem Alberto magno c. 1. **Contg** hic, immediati obiecti materialitate huius libri esse, unile, probat quia illud est obiecti materialitatis, in quo reperitur ratio fortis quae, seu perfectio per quam consideratur obiectum, et haec reperitur in unile, ut patet ex sequenti compositione q. 10. **dicendum** ratio forte quae, est predicabilitatis adeoque obiecti forte quod est unile, quatenus est predicabile, quod ratio predicabilitatis sit ratio fortis quae, probat inde, quia per hanc consideratur hic unile, et consequenter quod unile quatenus predicabile sit obiecti forte quod, patet quia obiecti forte quod, est illud quod componitur ex materiali obiecto et ratione fortis quae, sed unile sic componitur q. 10. **per** ratio ex conditionibus obiecti primo enim uniuersale predicabile est unum, potest enim defini: ratio autem ad hoc reuocantur scilicet genus, species, diuisio, accidens tanquam species, inueniuntur tanquam terminus receptionis praedictum q. 10.

Am 10.
huius libri:
ob. 3. ut.

Am 10.

q. 10.

200

30

no. 100
on ut dicitur
a magistro
ere conuenit
ostendit
ex se uel

absoluta
mas Feb
o 8.

Maiores
gloriam.

20

Q. 1a.

Tractatus de universalibus in Coi.
uoluit auctor haberi.

Tractatus de unitibz

dispositio
complexu q.
incomplexu q.
dispositio uel incomplexu
in 3 plicu.
ut in ead. p.
ad omnes dispositio
1.
2.
3.
4.
dispositio in signa
in figando.

Uniuersale, ut uidere ⁱⁿ ^{Coi} e quod totum et partes huius
 fatissime, est id quod ad multa spectat diuidit hoc
 primo in unitate complexu, et in incomplexu: com-
 plexu e propositio notata signo unitate, uelut Toletus
 dicit e propositio cuius ueritas ex figurariu multa-
 ru p se ueritate dependet tale complexu e eg.
 Omnis homo est animal: incomplexu uero
 ueritate est aliquid simplex, quod ad multa spectat
 ut color, homo p diuidit unitate incomplexu ad ead
 q. ar: jo trifariam accomodate ad quatuor no-
 minatum in unitate in causando, in figando, in
 essendo, et p unitate in essendo illud naa pluri-
 b: eorum ab ipsis separatas sicut re et ratem.
 a Coib: diuidit quadrifariam in unitate in causato,
 et est id quod concussit ad multos effectus sicut
 Deus. Sol, p ead in figando et e id quod signat
 multa ut sunt uoces scripta conceptu quia huc
 sunt signa reru, dicit in unitate in essendo et
 e id quod aptu e in esse multis: quanto in p di-
 cando quad aptu e p dican de multis, unitate in
 signando diuidit in id quod signat tantu et
 n representat, ut sunt uoces et scripta et in
 id quod signat et representat ut sunt conceptu
 unitates, sicutem fere diuisio et Toletus et Jo.

ares nisi quod p unitate in essendo itgunt aliqd
 quod a parte rei sit unita quidq in se unum
 sit reality sicut explicuit Ekins, sed parum in
 terest quocumq explicet. Atq dimidiz unitate in
 phyciu, metaphis et logicu quid Soares disp: 6. s
 s. phyciu e naa qul e in reb: et hoc modo non sumis
 unitate fortit, sed solum matit p naa qua abstrahi
 pt ab inferiorib: et unitis denominari atq hoc e fun
 datu remota unitatis, meph est quod abstra
 hii edm gradus spiditales, atq p logicum est
 illud quatenus pt ingredi orem: not: erid sermo
 de uniti in pdicando et in existendo, quonia gouni
 versale connotativu est, et certit si id quod
 aptum est inesse multis et pdicari de multis.
 duo nob: nuntunt primo mate unitis unitis enim
 in edo forte si: aptitudo et unitas in multis
 primo ergo de mati edo de forti agemus: ziv
 eius difem subiungemy.

disposita.
 ut p hys qd.
 ut metaphis
 s. qd.
 s. quo loque
 mur.
 s. p. utis.
 duo itga to.
 edo.

Art: primus.

Uon det naa separata unitis.

Opem Platonis explicat Ekins q. 2. Art: primus
 hoc modo, primo tria fuerunt aeterna, Deus, mate
 ria, Idea; edo ad intuitu horu et imitem pdu
 sty e mundi sensibilib. ziv qualibet spes sit ppria
 Deam coem separata, ad cuius fine individua
 produunt. Atq sol sunt Idee quot sunt spes in uni
 versis. s. Idee istae sunt separate tam ab

so
 tria aetern
 na. edo
 s.
 s.
 s.

21 A 2. Ut. deat nra separata uniuersalis

6.

individuis quae ab illis diuis. Et sunt haec
Ideae formae primae & se subsistentes aeterna
inmutabiles. diu seru conitatus, exemplaria,
rem praecedentes, post ea remanentes, et quando
res sunt ei non commixtae. an uero Plato ita
senserit ambigit et defendit a S. Hugo et alijs;
ut uidere est apud Cortes hic. sed quid quid sit
de hac re hic explicata dicit Antistes primo
metaph. c. 7. diuersa uero exemplaria eas esse
si. Ideas. uaniloquia est dicere, hancq. sententiam
ibi refutat his uerbis quid enim est quod agit
ad Ideas respiciens; possibile enim est et esse et
fieri quodcumq. simile etiam non ad illius ima-
gine respiciens. Quare Ideas separatas
a seruo et inuiduis est dicere uaniloquia, an-
te: probat Antistes quia Socrates, ut est individuum
non habet ideam sui sed ut conuenit specie cum
alijs; quod si Socratis individuatio fit sine Idea
poterit etiam fieri eius per. rdo. arguit quod
est de Julia alicuius quomodo se esse separatum
unita ante id est Ideae platonice sunt seru
essentiae quomodo quod sunt sepe separate. Arguit
optimus est hoc, uel haec Idea est in multis uel
non est, ergo multiplicata ad individua et quot
sunt individua tot erunt Ideae uide si, non tunc
non est aliquid unum cum non sit realiter communica-
bile multis diu. forte Plato hanc Ideam parti-
cipari a multis rdo. imyem, sed contra est

10

Ar. 11. nra realis q a parte rei fit unanumero in indivis 39.

quia hoc modo ois individua imago poterit
dici idea et unile quid cu ad eius finem
multa possint fieri. Ultimo ^{ha} tenta est
contra plus et ~~hos~~ oes.

Art 2us.

Utrum det nra realis quae a
parte rei fit unanumero in

Ekino q. 2. ant: rdo attribuit fufio et Vicleffo
haec fin oppositam errori Platonis qua consistit in
hoc. primo dari nra aliqua realem, que a parte
rei fit unanumero in se. rdo que fit in oib: in
indivis. 3o quod maneat unanumero in oib: indi
viduis et n' realit multiplicet hanc bene impugnat
Ekino ibidem primo quia Deus n' posset unum ali
quod singulare penitus annihilare nisi annihilaret oia
figla eiusde speciei quod blasphemum e. probat seque
la quia illud n' penitus annihilat cuius manet aliqua
pars intrinseca sed huius individui maneret pars
aliqua intrinseca nra enim realis Petri adhuc
est in paulo Antonio q' sequeretur quod illud n' posset
annihilare non annihilatis reliquis, rdo sequeretur con
dem aiam fore simul beatam et damnata nam
eade nra individua est in caelo, est enim in
D: Petro. item est data, est enim in Iuda: pro
anima thi peccasset in Adamo. pro dicit Ekino hanc
errorem datur fuisse in concilio constantensi.

Nota 10.

2°
3°

Q. 1. A. 2. Ut naa aliqua sit coicatis et in a cois.

Art: 3. hinc.

Utrum naa aliqua sit communicabilis
et tamē n̄ communis.

duo in quod
uis indivisibile
10.

20

Ipso Scoti est apud Ekin̄ ibide dicentis, duo ēē in
quouis individuo ante eptem illebus. primo naa, ali
quaz realem, que est ex se, et sū suaz entitate
sit prior naa toto individuo, et q̄ sit infrens ut sit
in Petro vel Paulo v.g. ad eam modū quo lignū
est indifferens ex se, ut inde fiat statua vel scā
nū. Do in individuo ēē hecēritatem seu diffraz
quandaz, q̄ hanc naaz de se indifferētem contrahat,
ut n̄ amplius sit indifferens, sed iaz sit naa Socratis
et n̄ Antis, itaqz dicit Scotus. Ut quide vult
Ekin̄ q̄ naaz hanc nunquam ēē coem, quia de
facto semp̄ ē coniuncta uni tantum figli, nisi
plurib: ēē tū comitem id ē antequaz ēē in
Petro, soluisset ehe in Paulo, quia ex se erat
indifferens ad utrunqz sed hanc naa n̄ sufficit ad
constituendū unitē, quia tēnt tot unitia quot
sunt individua, quod falsū ē p̄bat sequela naz
uniuscuiusqz individui naa ēē ita indifferens
q̄ tot ēēnt unitia quot individua. Et sic ar.
q̄ Ekin̄ effi hanc naa ēē indifferens tū de se
ēē individua, quia si p̄set ēē separata ad.
huc realit̄ ēē una numero. Sic sumo argu
ex Doarctia d. Ga. fo. n. 8. naa cois et
cois multis eodem tempore sed ista naa

44. Ut. ut sit res an conceptus.

40.

n. e. coitis multis eodem tempore go.

Ar. Atus.

Utrum unite sit res an conceptus.

Notiales ut uidere est apud Ekin q. 2. partim.

absentia
nominatiu.

art: 10 circa hanc questionem hoc asserunt. ois res
in mundo est siglis in essendo sua entitatem.

2a

res nulla dat res unitis sua entitatem qua sit
una et eade in oib: siglis. 2o. oia individua possunt

3a

conigi uno conceptu qui representet oia individua. At
illud q. illud non illud unite sed oia siglis

4a

gularia siglis illud unite itaq. conceptus n. d. ois
quod signet rem eadem sed quod signet et represen

5a

tel rem coit. 3to. conceptus q. est unitis reprae

6a

sentando e. siglis in essendo sine a parte rei 6to.
conceptus hic unitis signat oia individua coniu

ctim et quodlibet eoru' diuisis ex his faute colli

gitur quomodo differant notiales et reales. Reales
enim concedunt quidem conceptu unitem in represen

7o
8o
9o
10o
11o
12o
13o
14o
15o
16o
17o
18o
19o
20o
21o
22o
23o
24o
25o
26o
27o
28o
29o
30o
31o
32o
33o
34o
35o
36o
37o
38o
39o
40o
41o
42o
43o
44o
45o
46o
47o
48o
49o
50o
51o
52o
53o
54o
55o
56o
57o
58o
59o
60o
61o
62o
63o
64o
65o
66o
67o
68o
69o
70o
71o
72o
73o
74o
75o
76o
77o
78o
79o
80o
81o
82o
83o
84o
85o
86o
87o
88o
89o
90o
91o
92o
93o
94o
95o
96o
97o
98o
99o
100o

tando sed addunt tria: primo istu conceptu n. d. ois
atq. n. e. unitem in iudicando 4o 5to gratia

prima

conceptu dari aliquas re signatas p. conceptu
qua dicat unitis et sit multiplicata in indi

uiduis a parte rei et nequaquam ab iis separa

ta ita tu ut habeat unitatem obiectiua p
illud q. 2o p. conceptu hunc non immediate sig

sentia.

nari ipsa individua sed mediate tantu immu
diante autem signari naq. aliquas coem.

Q. 1. A. 4. Utrum unite sit res an conceptus.

X3.

Haec sententia omnino praefenda est nupte p[ro]p[ri]e
ut videtur est apud Tolatum, Comtes Sola hic et
Coares d. 6. l. 2. et Fonseca in meta: Alberus
magnu c. 5. p[ro]ditu huiusq[ue] sententia p[ro]p[ri]e
idem dicit agere laudabiliter, dote, acute. Dicit
dum igitur minus, quid quid est in mundo ante opte
illud est realiter individuum et in hoc convenimus
in nobis: ratio est quia ois res que est a parte
rei in individuo est individua, dicendum igitur
dasi unite in representando id est conceptu p[ro]p[ri]e
unus conceptus ut res solent potest multa res p[ro]p[ri]e
fore. dicendum igitur. propter conceptu unitatem dar
naa aliqua res que immediate signat a con
ceptu quae est in ipsis figuris. p[ro]p[ri]e primo ex parte
primo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e e. 5. cum autem res alie
sint unitates alie particulares. p[ro]p[ri]e dicit
unite est quod opte p[ro]p[ri]e de multis et 7 me,
taphu. c. 12. quod opte p[ro]p[ri]e in esse multis sed conceptus n[on]
est optus in esse nec p[ro]p[ri]e de multis q[ui]o p[ro]p[ri]e m. q[ui]a
Antes ibidem dicit p[ro]p[ri]e hoc: est necesse intendi na
tu intendi singulariter unum aliquid in esse vel
non in esse, enunciare hic opponit in esse alium
et enunciare quod aliquid in sit alicui quare q[ui]o
quid sit illud quod inest, item illud quod enunciat
in esse, nec possunt respondere r[ati]oales quid p[ro]p[ri]e illud
gat illud quod p[ro]p[ri]e inest p[ro]p[ri]e representans q[ui]a p[ro]p[ri]e
tes haec p[ro]p[ri]e distinguunt in esse et representare sine p[ro]p[ri]e
more in existentia unde consequet[ur] q[ui]o in esse illud
aliud quod conceptu hoc autem aliud est p[ro]p[ri]e

dicendum primo.

2do

3io

probatio

h[ic] unitates p[ro]p[ri]e

2da

quid sit in esse et
enunciare.

res. pbat 2io scia e de reb: primo de aia (eamu
 rerum & scientia que magis (p)stabiles.) sed scia
 n e de reb: figtib: septimo meta: c. 15 qo de uni
 liby. pbat etiam ratione quod concipit ut unum
 habens ordine ad multa e unite sed res concipit
 ut unum quid habens ordinem ad multa qo e unilis
 pbat. m. quia cu' dicimus Socrates et Plato x. q. sunt
 eiusdem nae n psumus hoc dicere nisi concipiamy
 unam quanda naam in utroq; qo concipimus unum quid
 habens ordine ad multa. Dicendum quanto istaz res
 unilem compositaz ee ex duobus nimirum ex mate
 riati sine ex naa substrata, et fonti. materiale
 est natura ipsa realis que reperit in oib: inferiorib:
 et in ynde multiplicat et e idem reality cum ipsis
 pbat ex fonte primo posteriori t. 39 ubi dicit
 unite nihil ee pter figura (sub illa mate et
 fundit.) item 7. meta: t. 48. et c. de substantia
 ubi dicit nullo existente individuo n ee naa coem
 fonte e unilitas quaz res acquirit p abstracte.
 illa de qua q. sequet. Dicenda sto res n est
 unilis p aliquid sibi intrinsicum sed p aliquid
 extrinsecum sc: p unilitate quaz res ht p ut
 obiecti illius abstracta ab inferiorib: sicut ent a simili
 res que videt p uisione suo acquirit primo
 quod sit unia p aliquid extrinsecum sc: p uisionem
 que reality est in oculo n in re. 2do quod res
 unia acquirit aliquid obiectiuum tum sc: ee un
 sum concipimus instar rei, sic res unilis suo ht

pbat 2ia.

dicenda sto

quid mate

quid fonte

dicenda sto

a simili

Quaest. V. utrum sit res an conceptus.

res unius dicitur
primo.
2da

Abstrahere primo quod sit abstracta p abstrahere
quae realiter e in intellectu n in ipsa re abstracta
2do quod acquirat aliquid obiectivum tum in
miru campimz hoc abstractu e. e. e. aliquid
instar rei in re abstracta. pbar conclusio quia si
res eel unius p aliquid intrinsecu tunc oia in
dividua eel unita. pbar qd ubi e res ois ibi
etiam sunt illa quae sunt intra naa, sicut sed
naa ois e in individuis qd etiam id eel in in-
dividuis p quod naa eel unitis adeo eel unita.
pbar M. quia ideo ait est in paulo quis ait
contra hocem qd hoc est in paulo. Ex his patet
quid dicendu sit primo ad illa qm utru unile
sit intra intellectu vel extra. R. enim maty et
finity unile e extra intellectu cum sit idem
cum individuis, finity est in intellectu cum uniti-
tas sit obiective in intellectu, quae videbimz q. sequeli
2do quid ad illagmunt unitia sint aliquid cor-
poreu vel incorporeu R. enim unile finity semp
e aliquid obu, maty vero aliquando e corpo-
reu ut ho, cetera p aliquando incorporeu ut
aia, angelz p atqz haec colligunt ex coarctia d.
sta. His notatis facile resp. ad onga notu

R.

utrum unile sit
corporeu vel incorporeu
2da

primo obijciunt quidquid e in mundo est res
singularis qd nulla dat unitis. R. quod e in
mundo e finity maty et a parte rei concedit
e finity ut substat abstrahi itely noyo. 2do
obj. unile est quod unu est et multa sed nulla
res est unu et multa qd. R. unile est unu

Obiectio nominis
hanc primo

R.

2da

R.

obiective et multa realit' conuicti e' uniu' realit'
 et multa realit' negat. 2io obijciunt si unita e'
 existunt habebunt primum et causam q' quaz exi-
 stant sed hoc dici n' potest qo. p' d'ca m. quia quid
 quid e' ipse Deu' est creatura qo habebit causaz
 p' d'ca m. q' que habent causaz sunt tantu' indivi-
 dua unita enim utpote aeterna n' possunt ha-
 bere causaz p' negando. m. ad p'bem minoris qz
 que habent causaz realit' facientem conuictio e' in
 diuidua que hnt causaz obiective facientem nego
 e' diuidua tantu' ob. 4to. Holes primo in
 p' d'ca c' 4to. dicens eoru' que sine oi' conuictione
 dicunt uniuersal' aut subaz signat aut quantu'
 qo Holes scripsit noia e' unita non res. p' negando
 consequentiaz quia dicendo noia signare subaz n' exi-
 cluit subaz e' unitu' 2do primo de aia c' 1. uniu'
 se aut nihil est aut posterius e' q' seipsum e' unite
 e' quid posterius quo ad existaz unite enim exi-
 stit p' optem illetq' n' ante. Ob. 5to. si daret aliquod
 unite reale sequeret' illud e' corruptibile q' figura
 sunt corruptibilia unita autem n' distinguunt' a fig-
 tur. p' distinguendo sequelaz, e'nt corruptibilia q' se
 negat' e'nt corpa p' accidens + conuicti n' autem
 obstat hac accidentalis corruptio quo miny uni-
 tia dicunt' aeterna n' enim dicunt' talia quod ab
 aeterno existant et quod n' corruptat' p' accidens
 sed dicunt' aeterna quia p' se non corruptunt' et
 quia hnt p' d'cata n'cessa. Ob. 6to. si unit' p' d'ca

zia

4

sta. d'ca

4

sta.

4

sta.

Q.2. A.1. De unitate uniuersalis.

4

ay a simili sed unite n' h't simile a quo pdu-
cat, q' n' p't produci unite consequi n' datur. p'z
simile pduci a simili uel representatione uel ge-
nere uel p'portione causalitatis n' autem necesse
e' ut unite pducat a simili in spe sed sufficit
quod pducat a simili in representatione id est a
conceptu.

Questio 2da.

De fonti uniuersalis.

Ratio unitatis ut docet Soares d. 6. s. 3. n. 4.
consistit in duob: primo in unitate rdo in commu-
nicabilitate dicitur enim unite esse unum in multis.
e. 07

Art. Primus.

De unitate uniuersalis.

Not. 1o.

Notandum primo in quoyz indiuiduo sunt duo: p'rio
indiuiduatio ut Socrateitas. rdo naa siue e' p'te
tio indiuidui fdu se ut humanitas quae e' in so-
crate. nota rdo haec naa se: humanitas p't d'g'it
e'z spectari primo ut realit' e' in socrate. rdo
ut abstracta ab eodem et p' ut conuigit q' p'ta e' in
multis. 2io nota triplicem esse unitatem, indiuidu-
alem seu matrem et haec e' socrateitatis. rdo for-
malem, et haec e' naa illiy q' est in socrate nimiru
ru humanitatis p'ut illa est aliquid reale. 3io
se. 3io unitem quae e' naa n' ut e' in socrate ex-
istens sed ut ab eodem abstracta p' cogitem loqui
porro de unitate e' mephi tr, ut unite meliy
illiyz breuit' aliquid dicendum est.

Not. 2o.

zpl'it' spe
e'atur huius

Not. 3o
zpl'it' unit'

Dico igitur primo, dari aliquam unitatem fortem ante *Om. 1o.*
 optem illam in omni natura creata, quia tot sunt unitates
 in rebus quot sunt diuisiones, sed datur diuisio naturalis id est
 in individuationem, et fortis id est natura quae sunt in
 individuis ergo etiam dabitur unitas naturalis et fortis.

2° haec unitas distinguitur saltem ratione ab uni-
 tate individuali quia unitates rerum, distinguuntur si-
 cut res, quarum sunt unitates, sed humanitas fortis et
 socrateitas distinguuntur rate, ergo et unitates, non
 distinguuntur plus quae rate, per eandem causam, quia uni-
 tates non plus differunt, quae res ipsae, sed socrateitas et
 humanitas non differunt nisi rate. 3° tot sunt unitates for-
 males quot sunt individua quia scilicet humana natura in
 qua est haec unitas multiplicatur ad multum individua,
 cum iam uero deus sitis 4 meta: tot sunt unitates
 quot sunt entia, quia eas et unum idem est. 5°
 unitas fortis non impedit quo minus res possit fieri uni-
 versalis quia haec unitas est fundus unitatis, cum
 sit indifferens ut sit unum obiectum, et multa realia.

De unitate autem naturae ut unitatis est dicendum primo *Om. 1o.*
 naturae unitatis etiam ut unitatis est, et habere aliquam
 unitatem quia unitas est diuisibile, in multa ergo est
 unum, nihil enim diuisibile est, quod unum non est. 2°
 dicendum naturae unitatis est habere aliam unitatem qua-
 tenus obiectum illius unitatis, quam habuerit ante optem
 illam, id est est habere aliam unitatem per fortis
 naturam, quatenus unitatis est, probat, ista natura per se non
 est multitudo sed aliquid ad multa ergo ut sic est
 una quia unitas unitatis est est propria unitati

q. 2. 4. 1. De unitate universalis.

sed n̄ est propria nisi est diversa a fortis q. p.
bay M. quia n̄aā s̄du statu in illu differt a
statu ante illu qo si differt p̄ aliquis ppriū
differt, oē autem ppriū ē etiam unum quia
dat unitate rei differtem ab alijs. Si unū p̄
unitas unitis, ut unitis ē, ē tantū obiectina potest
definiri unitas r̄tūm, conueniens naturis put ob̄
cūnt illu abstractū ab inferiorib. t̄ hanc unitatē
dicunt res eiusdem sp̄i, generis ē p̄ bay confio unitas
unitis ē t̄t̄ sicut entitas unitis, sed illa ē p̄ illu
et obiectina, qo et hac, p̄ maior, quia ut uideam
cas et unum idem sunt p̄. m. et forte prius de
aia t. 8. ubi n̄t̄ nihil ē, aut posterioris est sc̄: illu
ob̄: prius, ante optem illu res sunt eiusdem sp̄i, n̄
nōmine cogitante p̄ bay et paulū conueniunt in eide
n̄aā humana qo unitas unitis ē qo ante optem illu
p̄ ad antec̄: distido, res sunt eiusdem sp̄i f̄ctū con-
uēit, fortis et complete negat, oī probem p̄ p̄ bay et
paulū ante optem illu n̄ conueniunt p̄gnie loquendi
eādem n̄aā, sed in simili qua duo distincta sunt n̄
p̄ bay et paulū ante illu n̄ h̄nt unitatem unitis n̄
h̄nt, sed tantū similitudine, que est f̄ctū unitatē.
ut sequenti articulo uidebim. Ob̄: s̄dō unitatem
indiuidualitatem et fortis uideri eandem utraq, enim
ē indiuidualis p̄. et epe eandem ratione t̄n diuersa
tam, nam unitas indiuidualis ē unitas cum n̄p̄tū
dine ad multa, unitas unitis unū optitudine ad multa
fortis est media inter utraq, et ratione p̄f̄c̄ndit
ab hac, et ab illa.

De optitudine unitis.

Om. 3.

et batur.

ab so.

sz

h̄re

sz

De aptitudine universalis.

44.

Dicoñi primo cum Soares ubi sup. tantis aptitudo est
 in multis ut aliqd unu, si convenit naa, pnt a parte rei
 existit, pbat, qd quod a parte rei determinatu est ad
 unu, n est liberu ad plura sed naa a parte rei e de
 terminata ad unu, qd n e libera ad plura, ut quidda
 unile. Et naa a parte rei n distit ab individuis, qd
 si naa sit aptitudinem essendi in multis ante optem
 illius, tunc naa poteri poterit contrahi p individua
 tione partu, qd de naa huius aptitudinis e ut possit
 substare oib: individuationib: dicitur primo, est naa
 coniuncta individuis, si habeat aptinem proximam, ha
 bere in remotam, id e habere futu ut possit p illu
 acquirere proximam, optem. Et nos hic loqui de apte q
 e fonte unilis, n de apte qua e futu huius for
 litatis unilis. Secudu eto haec aptitudo convenit nae
 tantu p optem illius, deducit haec ex priori quia ut
 naa n conveniat ante, conveniet illi post optem. diu
 conu qd, haec apto nihil e aliud quam ppietas qua
 dat obiectiva, qua res q corripit e una pte
 multa est, haec apto ens raic, corrigit enim per
 moduz forme realis; Dicoñi quito. hanc optem
 obiectivam sine unile ut unile e haberet tna futu
 duo in naa substrata, nam in illu, patebit hoc ex
 sequib: confid. Dicoñi eto remotu futu ex por
 te nae substrata e aptinem nae q e in plurib: in
 feriorib: qd quia nisi individua in aliquo est simi
 lia n possit res ee indifferens ad hoc, ut corrigat,
 tanquam aliqd unu quod possit mltis. Dicoñi
 eto futu p primuz huius aptis ex parte ipsy nae
 e mstram, sine naa, quatenus ex se ht, ut possit

Om 10.

q pbat.

20

30.

Om 10 m
obe.

R2

Om 20

Om 30

Om 40

Om 50

q pbat.

Om 60

Q. 2. 42 De aptitudine universalis

Optatus.

concipi sine conditione individuantibus potest quia intellectus
 non dat futurum sed supponit illud in re sicut intellectus
 non dat rebus ut res possint intelligi sed hoc habent ex se
 ab ipsa natura humanitas videlicet habet ex se ante intellectum ut potest
 habet intelligi ab individuis per conceptum, quod fit in rebus
 ratione distinguunt ab invicem, sicut enim hoc ut possint
 concipi sine illo a quo ratione differunt. dicendum 7.

De 7.

futurum huius aptitudinis ex parte intellectus esse abstractio-
 nem illam, quae est subiectiva in intellectu, sine conceptu
 abstracto, quia nisi conceptus abstraheret rem natura
 quam fieret unitas, et quae primus intellectus rem ab-
 strahit, statim possumus percipere istam abstractio-
 nem aliquid in natura abstracta, et ita complere unitatem for-
 mam.

4 necessaria sunt
 ut fiat unitas com-
 pleta. 1. 0.

- 2. 0.
- 3. 0.
- 4. 0.

De 10.

Itaque quatuor necessaria sunt ut fiat unitas com-
 pleta, primus ut individua habeant similitudinem naturae
 eodem, ut illa natura sit indifferens concipi sine conditione
 individuantibus: 2. 0. requiritur abstractio intellectus, hoc habet
 abstractio concipit esse aliquid in re abstracta per modum
 formae realis et sic tandem conjungit unitatem com-
 pletam et aptitudinem obiectivam. Obi. primus natura ante
 intellectum vel est communicabilis multis vel minus
 communicabilis, si primus quod est aptus esse in multis ante intellectum
 intellectus, quia unitas est aptum esse communicare multis sed
 impossibile est aptum esse ad res, si secundum quod non potest
 fieri unitas quia non potest fieri transitus ad divergas species
 etates nisi sit prima aptitudo ad illas. Si ante intellectum
 intellectus natura est multum ad partem quod si est in unitate
 non potest fieri unitas, distinguitur ante intellectum unitas dicitur partem
 negat, ratio est quia natura habet futurum ante intellectum
 ut possit fieri unitas et si de facto non fit. ad

De

illud quod dicitur si pro se fieri transit de pro ad
 ipem contrariam et quando sunt pro se (Cetera tra
 sed quando sunt tamen obiectum negat sed sufficit
 ut sit factum sine aptitudo remota qua supposita illi
 fabricat aptem propria: ob. Sed quod ex se ob. 2.
 E indeterminata ad unum, ex se se unite, sed non
 ante illud E indeterminata ad unum go. p. m.
 quia humanitas est prior indiuiduatione sed in
 illo priori non est coniuncta cu indiuiduatione
 go E indeterminata et apta suscipere omnes indi
 uiduationes. 2. disto. illud est ex se unite
 quod ex se indeterminata E et actu et
 ante inclinationem conuenit, illud est unite quod est
 non E determinata actu est tamen determinata
 inclinatione negat, sicut hoc prior est non quia
 impossibilitas tamen non conuenit ex se non possibilis
 ratio est, quia habet necessarium sequentiam ad in
 possibilitatem sic go humanitas in illo priori non
 E ante illud determinata ad unum saltem
 actu inclinationem unde cum non ex se dicitur in
 differens ad unum, et glura, illigum est in
 ordine ad illud id est ex se fit, ut possit illi
 quia in indiuiduatione aut abstracti pluribus
 ob. Sed conueniunt non ante aptem illi pro se ob. 3.
 unites go est unites pro antecedens pro unites sunt
 et obiecta fieri et ingenerabilia et de essetia
 et intrinseca reb. sed haec pro conueniunt reb. pro
 se ante illud in non sunt res factae sed pro re
 res et disto antecedens conueniunt illis pro unis
 his factis et in ordine ad illud conuenit

ob. 2.

ob. 3.

ob. 3.

ob. 3.

Q. 2. 12. De aptitudine universalis.

conueniunt fortis et sine ordine ad illud
negoty nulla enim res est obiecti sine nisi quate-
ny & illud separaty ab indiuiduis nulla res in
compossibilis. Quater. Quia nisi qualeng substant
illud et eident attribuntur passionis et ideo ista
alternitas tantu est hypothetica ad e profito quod
obiciat illud semper ei conuenient talia p dicit
ta item res e de essentia dupliciter primo ut sit
de essentia unius tantu indiuidui et sic n e
essentia unius. 2do ut sit de essentia plurim
et sic essentia conuenit reb: p illud quia at
illud essentia indiuiduum non e una sed simi-
lis tantu dicitur e unoy ante illud quia di-
fimo quod una habeat unitatem fortem ante
illud q illud non sufficere. Ob: ultimus e
similitudo inter indiuidua ante illud sed mi-
tas unitis nihil e nisi similitudo inter indiui-
dua qd e regardo. m. quia p similitudine res non
dicuntur unum sed similes.

res. 1. ca.
2. 1. 10.

20

Ob. ubi:

2.

Art: 3. 1. 1.

Ab abstractio potest fieri ab uno indiuiduo
an uero debeat fieri a pluribus.

Sensu est anima abstracta ab uno tantu indiuiduo
potest dici unitis. Exempla gratia an una ab
pluribus a solo petro fiat unitis an uero necesse
sit ut abstractat a pluribus. nota dupliciter potest
aliquid abstracti ab uno indiuiduo primo ut
partem separaty illius indiuidui. 2do potest ab-
strahi ita ab uno indiuiduo non simpliciter

Not: regle
abstractio
ab uno. 10.

ut est in se sed ut similis & ratio aliorum in
dividuum. dicendum primum si ratio abstracta
ab uno tantum individuo et ut ex se a parte
rei sit unitatem formalem non sufficere hanc abstra-
ctionem quia p. hanc ratio n. est proxime apta in
esse multis cum sit eadem metinere (determinata
ad unum. dicendum 2do ut ratio dicitur unitas et abstractio
a pluribus colligitur ex procedenti - explicari autem potest ali-
quid a pluribus abstractis, confuse et distincte, distincte
quidem si coniungamus clare plura individua esse inter
se similia eorumque similitudine supposita cogitemus esse
unum quid. 2do confuse si coniungamus unum tantum
individuum distincte apprehendamus ratio ab hoc in-
dividuo abstracta esse facta in alijs n. coniungendo cla-
re quantum illa sint hanc ratio sic comparata indi-
viduis esse unam. 3io si multum individuum distincte
coniungamus sed statim transibimus et imagine-
mur nobis immediate naturam humanam in cuius hac
autem 3plex abstractio satis probat ex ipsa divisione
ubi ubique est fundamentum unitatis, ubi illud est
facere unitate sed in unoquoque individuo est factum uni-
tatis quod abstractio ab uno individuo fiet unitate. 4o
ad maiorem ubi est factum completum ubi illud est
facere unitate, concedit ubi tantum incompletum negat
ratio autem unius individui est factum tantum incom-
pletum et n. completum nisi coniungat in alijs individuis
cogitando quod sit similis.

2o

3o
abstractio 3plex
a pluribus

4o

5o

6o

7o

Non unitate complete fiat p. notitiam abstracti-
onem vel comparationem.
Nota primum unitate habere duplicem & latum primum

Nota 1o

q. 2. #2

epix status
utis. my.

Edg.

Not. 2°
nota absoluta
q. 2.

comparativa.

Om. 1°.

q. 2.

Om. 2°.

philo

q. 2.

ut: ite complete fiat p notia abstracti: vel comparativa
 absolute quando quasi p se subsistit sicut Idea pla-
 tonis et hoc a nonnullis vocat unitate physica forte
 ideo quia quasi existit p modum substantia physice
 que absoluta est. 2do statu relatione quando uni-
 tate et actu referitur ad inferiora et hoc vocat
 a nonnullis logicum forte ideo quod logici consideret
 unitate quatenus predicatum e inexistens multis 2do no-
 ta notitia abstractiva sine absoluta e quando
 sua cognoscitur ut absolute quid et p se existens
 nihil cogitando de inferioribus comparativa quatenus
 sua cognoscitur ut relative qd et in ordine ad in-
 feriora. dicendum primo in Suarez d. 6. 16. 29.
 unitate primo modo fieri p notitiam absolute
 qd primo quia abstractio sua ab inferioribus ex-
 peritur quod imaginemur nobis unum aliquid esse
 liberum ab omni corde individua et quasi se sub-
 sistens. 2do quia actu fieri p se unitate quatenus
 soluta ab individuis sed illud n soluitur comparatio
 natura unum individuis sed abstractio ex
 in statu absolute p conceptu absolute. Barrow
 2do cum Suarez ibide d. 6. q. 2 de intentione.
 dicit hic p conceptu abstractum unitate habere com-
 pletam essam utis, est contra eos q dicunt unitate
 in hoc statu e unitate incompleta pbar consp ex
 Suarez ibidem qd n e de ratione unitatis exten-
 sio aliqua sed in se et actualis qd sua pt illi
 actu utis et completa sed in hoc statu ab-
 soluto pbar consp qd si relatio n e necessaria nihil
 manet pter statu absolute pbar autem: qd unitate
 n definit id quod est actu in multis aut actu re-
 feritur ad multa sed quod pt referri posse autem re-
 ferri pcedit actu referri pbar 2do ubi est unitas
 unitatis ibi e essentia eiusdem sed unitas

ut ite complete fiat & notiam abstractual vel comparati: 47

acquirunt & Confusione ab inferiorib: conipit vim
ut unum quid absolute go etiam esetia unde dicit
Porecy sicut naa dicitur realit' unitis si existe,
vel a parte rei extra oia individua ut una sui
dicit' actualit' unitis quia illatualit' est una extra in
dividua pbar zis quia naa tunc est complete uni
lis quando habet aptem pxiomaz qua possit pti sed
p statu absolute ut aptem hanc go pbar minor qua
habere aptem pxiomaz nihil e aliud nisi habere p totu
pxiomu ad relationem ita ut nihil inter retem
unitem et totu hoc intercedat p quod possit re
ferri sed naa p'isa fit hoc totu relatio enim a
dualis ad inferiora fundat pxiome in hoc statu ab
stracto go ut aptem pxiomaz. Ob: tunc res est complete
se unitis quando est apta ad plura sed n e apta p abstru
tionem ergo p m. res n e apta nisi cognoscat apta ad
plura sed n est cognosci ee apta ad plura nisi cognos
cat iam ista plura ut terminum huius aptis go pbar m.
quia aptum ee ad plura e ens variis go n erit hac apti
tudo nisi cognoscat p m. quia relatiua rtm dici
etfi absolute sint n pnt a nob: conipi sine cognitione
terminoru & Tolley huc citato negatio m: ai ptem
regardo m. ad ptem maioris pt Rei dicto antec:
ee aptum ad plura e ens variis inclusum in alio ente
eais concedi e ens variis n inclusu in alio negat go
n erit nisi cognoscat negat consequentia relati e qa
quando conipit' aliquid ens eais statim illud ens
eais includit in se aliqua p'dicata vel p'pres eais v.g.
si conipiam hircocervu ad modu cervi et hirci sta
tum involunt' huc p'dicata quod fit ens obiectivum etia
si

pbar p.

Ob.

Re

q. 2. aa. ut. ut fiat p. notia abstracti: vel comparativa.

n. coniungit quod sit ens alter item si coniungit dicitur
hinc verum albos statim inuicem relatis terminis ob.
etiam etiam si n. coniungit illa similitudinem eodem modo
hic si coniungit rem denudatam statim e. apta in
gloria quia aptitudo haec includit in hac denudatio
ne et abstractione obiectiva nam nihil potest fieri
relationis ad gloria nisi sit apta fundare rem
sed haec denudatio obiectiva e. facta relationis
ad multa qd includit etiam aptem relatis ad multa
etiam si aptitudo n. coniungit expresse unde in ens
reus dicitur habere e. obiectum in illa itaque
de ente reus quod n. includit in alio ente reus vel
quod idem est cum ens reus dicitur habere e. ob.
reum itaque est saltem implicite quia coniungendo
hinc verum coniungit implicite etiam facta per
ens aut obiectum et coniungendo dicitur finibus al.
bos hinc verum coniungit implicite retem ob.
relinquendo dicitur videlicet coniungit facta id est al.
bedinem facta ad quaz sequitur relatis reus in
eas includit. sic qd hic coniungendo rem denudata
ab individualis coniungit implicite itaq. se habere
facta relatis ad gloria quia haec facta sunt quod
idem e. aptitudo includit in denudatione illa ob.
relinquendo ob. e. facta e. posteriora certum uti
aut unte fieri ex multorum figurarum conceptu qd se
quisitur comparatio ad inferiora qd recondit conceptu
quia etiam abstractio fit p. multorum conceptu quamvis
n. fiat tanquam ad terminos sed tanquam a terminis
nam cognitio pluribus individualibus abstractio una nam
sed n. comparatio illa ad individualia. dicendum qd uti
in eodem statu conceptu scilicet ut relatum in actu

ob. r.

4

om. 3.

A. S. qd dicitur in fine illis materiam, forte an utrumq. 48.

et secunda vel fieri p. notiam comparativam p. q. relatio actualis et tunc et n. concurrit nisi conceptis terminis relativa enim vnt finit cognoscit sed p. abstrhem non cognoscimus terminum id e. in i. videtur qd neutra e. comparatio ex his colligitur explicet ee utilitatem unoz absolutaz altaz respectu nam priorem fieri p. abstrhem et ee finit p. vltioris qua fit p. comparatem.

par.

Ad: Status.

Quid definitur in fine veritas.

materiali re, an formale, an utrumq.

Nota ex Toletis ista nota uti genus, spes et forma videtur ee connotativa et habere duo signata prius no substratum aliqd et o aliquid forte sine quasi in dicens. mate signati sine substratum est naa aliqa substans vta intentioni, forte e. vta intentio ad mente et o in connotativis aliud e. id quod definitur, aliud est ratio vta quaz definitur, si enim definitur album ee discrepatum nisi, id quod album e, est illud quod discrepat, albedo vero e. id quod seu quo res alba discrepat, albedo enim est causa quod album discrepat nigrum. Dicitur primo definitio quod utis, n. e. ipsa vta intentio nec totu aggregatu ex intentione vta et naa substrata quia non querit illis definitio utis, nam quod p. dia, h. ut quod inest ijs de quib; p. dicat vta autu intentio et totu aggregatu n. ita inest vta enim intentio n. g. generitas non inest hui nec formalis alius eent genera qd n. p. dicant, consequent nec de finitur. Dicitur et o definitio quod ee naa substrata

Not: duo signata utrum.

mate signati

Tom 10.

Tom 2.

q. 2. A. 5. qd. dicitur in fine utis mater forte an utrumque.

Em 3.
pbat

ob 10.

Et

ob 2.

Et

ob 3.

Et

non simpliciter ut in se est aliquid reale sed ut sub
stat intentioni et dicitur quia ut nunc substat predicat
de inferioribus. Dicendum igitur ratio definiendi nam
substratae sunt definitum quo est fortiter illa cui
substratae sunt quia ratio definiendi est id
etiam quod non convenit definitio sed ei convenit
etiam fortiter id est utilitates quae haec est ratio
definiendi sicut ante dicitur et albedine esse ratio
disgregandi nupte. ob: primo generis v.g. n. est sola res
qua denominatur neque sola secunda intentio sed utrius
quae utriusque definitio et nequae consequenter quae convenit
ratione composita ex prima et secunda intentione
non inest inferioribus. Etiam utramque partem ut
videmus. ob: ratio illud definitum quod a parte
rei inest ita in natura a parte rei inest quod
definitum ut est a parte rei et definitum quod a
parte rei inest ita in quatenus substat intellectui
concedit quatenus non subest negat ratio est quae quod
predicatur debet saltem ratione distingi ab eo, de quo
predicatur alias fieret predicatio negatoria sed distingi
nihil ratio tantum est per intellectum quod res tantum de
finitum ut subest intellectui. ob: ratio id definitum cuius
etiam explicatur sed non explicatur sua rei substrate
neque enim explicatur quid sit aut, hoc est quod non substrate
tamen id definitum et dicitur. n. id definitum in definitione esse
habet cuius non explicatur concedit in definitio denomi
natura definitum id cuius explicatur sua negat hic
autem non definitum sua substrate etiam sed tantum
denominative quia haec definitio non convenit illi ut
se sed in ordine ad intellectum sed contra solutionem

Quid dicitur in ordine utriusque forte an utrumque
 obijes sequi utrum tantum denominatione predicat
 in de juris inferioribus: per sequela sunt res definiti
 et ita predicat sed definit de nominative per predicat
 bit tantum denominatione id est accidentaliter quod
 falsum. Ergo ait n' q' accidentaliter de hoc q'
 negando sequela et dicto. M. quod definiti deno
 minative predicat denominatione id est convenit illi
 q' dicitur ut ut predicat concedo predicat deno
 minative id est convenit denominatione illi rei de qua
 predicat nego. Ob. ultimo utrum definiti ut con
 vob utrob' sed nulla naa substrata e' cois ob.
 utrob' go naa n' definiti per q' m. quia quaedam n'
 tia sunt entia satis quaedam realia haec autem
 n' pot' habere naa substrata coem q' alia e'
 ratem definiti denominationi aliaz absoluti
 in absolutis ut dari naa aliqua cois in denomi
 natione autem sufficit forte e' coe ratio est
 quia in definitis denominationis descendit sub
 fonte signato non sub matre ut fit in absolutis.
 igit quoniam etiam in ista defie definitu e'
 aliquid denominationem descendendum e' sub fonte
 tate n' sub matre ad argu' ergo distinguit M.
 definiti unite ut coe e' naa substrata ne
 gat ut coe secundu fonte signatu concedit
 et eodem modo distinguit m. nulla datur naa
 cois e' forte negat e' matre concedit.

Ob.

R

Ob. utri:

R

De Quarta. Item
 De dimissione unitis. Ad: primy.
 Unum tantu sint quinque unita.

Q. 3. R. 1. Ut: In sint quinque universalia

Et tot sunt modi predicandi quot sunt modi inherendi
cum necessitate connexionis et identitatis cum multis
inferioribus conuenit, quot sunt modi inherendi non
apertim necessitatem connexionis et identitatis sed
tantum effectum aliquem fontem qui fit in suba negati
uam autem uocat in praedictis uariatio necessitatis
neg enim distinguit quantitas quod magis uersis
respiciat suba quam reliqua sed quod aliter suba
afficiat in magis entia nimirum quod illas extendat
qualitas quod quasi omnes illas suba hinc eodem pte
to possunt ee. plura praedicta in qualitate enim est
uoluntas et eius quoru illa proprietates e istud auident
in praedictis: uero attendit tantum ad uariationem uersis
utrum se: necessitas uel contingenter in fit. Sed in pra
ditis non attendit uariatio ad solas subam sed ad
aliquid de quocumque possit predicari hinc color est ge
nus respu albedinis et nigredinis respu suba e au
dens quare cum haec necessitas simpliciter et est tantum
stuplex unice, igitur obicit sicut genus et spes faci
unt diuersa praedicabilia, quia spes de numero diff
erentibus: genus de spe differentibus: dicitur ita etiam pot
dici diffra et supra facere plura unia quia qu
da spes et supra dicuntur tantum de numero que
da uero de spe differentibus: Et spes et speciem n pte
se facere diuersa praedicta quia illud de spe haec de
numero differentibus: eunt, sed quia spes predicat in qd
ut tota eois eentia inferiorum genus ut pars e
tialis, ad hoc in supra generica et specifica n fit
utraqz enim predicat tantum ut pars. eentialis n
ut tota eentia idem q de pprio specifico et gen
erico uelut enim e tota noa eois inferiorum,

Ab. 30

Rx

Ut: En sint quinq; uti uersalia.

51.

quarto ob: sunt plura signaria quaz s go plura uni
 lia quam s: pbat conse: quia singulare et unile sibi
 opponunt sed quot modis multiplicat unū oppositorū
 tot multiplicat et alterū go si singularia multipli-
 cantur ultra quinq; etiam unilia multiplicabunt.
 R. negans consequaz ad pbem distinguit. m. quot modis
 multiplicat unū oppositorū mathy et idū multem
 numeralem, tot modis multiplicat alterū opposito-
 rū negat, quot modis multiplicat fortiter sine in-
 dixeritate terminandi ut quid tot modis multi-
 plicat alterū oppositorū id ē utē concivū individua
 autem tantū quinq; modis terminant unile aut ut
 totam entiam aut etiam mattem aut fontem aut
 velut aliquid necessarium aut contingens: obijci-
 unt rōo arga ut pbent et pauciora utia quaz s
 primo ob: Artes primas topicā c. 3. ubi ait vis oppo-
 sitio aut pprium, aut genus, aut accidens indicat go
 sunt tantū tria unilia pbat antecedens qd diffra-
 ctū generālis ut genere ordinanda ē. R. cū dicitur Ho-
 teni ibi n̄ requirere p̄dita sed predicata topica. quae
 quae faciunt singularem locum topicū hinc ibidem
 sunt diffraz et constituedaz in genere quia enim
 signat aliquid entiale specī fieri et p̄ng ideo sunt
 eundem locū topicū eandem tractem cū genere
 spem antez ideo n̄ notant qd n̄ ē p̄dicatū topi-
 cū sed sibi topica em p̄p̄o et unia p̄em,
 pes antez de seipsa p̄dicari n̄ solet ob: dō de
 unile in p̄tibus p̄p̄o, aut q̄lay ē, aut pes aut
 v̄stra go R. id verū ē referū unū p̄diti n̄ re-
 p̄diti dixerunt ad p̄diti de id attendit de quo
 p̄t dixerē p̄dicari. ob: 3tio quinq; p̄dicat aut

ob geo.

R.

obijci-
unt.

R.

etiam argu-
nt.

R.

ob 3o.

Q. 3. A. 2. *U. haec 5 spes sunt spes infima universalis*

*Essentialiter aut accidentaliter item aut in quid aut in quale predicatur quod tantum duo sunt tota
R. nos loqui de ultimis spes non de proximis: Ob. 1.
tunc genus et spes non faciunt divergentem predicatam
sicut genus non signat totam essentiam ita nec spes
nec conditio individuas que accedit ad speciem
et etiam de essentia individui per spes ideo dici
predicari ut totam essentiam, non quia nihil aliud est
essentia individui, sed quia est ultimum quod com-
pletur totam essentiam coem. sed quod completitur in quo
ultimum essentiam coem.*

Ob. ultimo.

R.

*Item. Idus.
Istorum haec quinque spes sunt spes infima
unitas.*

*Hoc 1o. Jure determinat haec q. ex precedentibus, notatis species
infima est sub qua non est alia spes, sub altera sub
subalterna qua est alia immediata, qua ponitur immediate sub
aliquo genere speciei dicitur immediata. Item 2o.
in hoc, haec spes sunt infimas, quia non possunt ulter-
ius illas dividere in alias spes. Item varietatem
necessitatis in predicando. Ob. alia est unitas subiecti,
alia quantitatis, qualitatis quod quod ex diversa unitate
unitatis diversa ratio predicandi aliquid de multis tanquam
unum quod erunt unitates sed erunt unitas, et dicitur
ante. Est alia unitas factitiae et naturalis concordantia talia
sunt id est est alia unitas unitas negat. Item
2do contra loquitur haec quinque spes sunt immediate
respon. Respon. unitas; probat, ille spes non sunt immediate respu
generis inter quas et genus intercedunt aliqua predicata
essentia sed inter unitas et haec quinque spes sunt inter
media predicata quaedam essentialia quod contra est quod
est essentialis predicatum ita intermedium non potest esse nisi*

Item 3o.

Ob.

R.

*Item 4o
probatio.*

Ant: Unite sit genus univocum vel analogum ad has 5 spes 52

generis et differe subalternae pbat. m. Essentiale q^u
dicatum generis et speciei est predicari in quid, differe
autem pprio et accidenti inter essentialia est predicari
in quale q^u intercedunt quadam predicata essentialia prius
q^uo differe simile in id, quod predicari in quid, et in id
quod predicari in quale, hoc vero spes in has quinq^{ue} di-
vidunt.

Ant: Minus.

Utrum unite sit genus univocum vel
analogum ad has 5 spes.

Prima opinio est Alberti t. 2 de p^{ri}ncipib^{us} c. 9. sic enim
ait sciendum est quod unite non dicat^{ur} v^{er}u^m de ipis
ut genus sed ut cas^{us} proportionis ad unum quod vocat^{ur} *sententia*
et analogia eto^{rum} T^{er}stet^{us} hic q^uo. absolute dicit^{ur} *et author.*
gen^{us} univocum Suarez vero d. 6. 18. 18. sic ait
ratio unitis sub ea confide^{re} (ut nimirum gen^{us} est ad
5 unitia) solum consistit in separare p^{ri}ncipia a fig^{ur}
tis. que eiusdem ratio^{nis} est in quocunq^{ue} uniti^{bus} Cartes
hic ait: r^{ati}o distinguit^{ur} cum for^{te}. sed unite ab-
solute sine p^{ri}ncipum faciunt analogum respectum
vero univocum. Notandum primo, in constantibus *Not so.*
non attendendu^m ad mat^{er}ie sed ad forte p^{ri}ncipia
est una univocatione r^{ati}o^{nis} p^{ri}ncipia est de se
sub forte signato n^{on} mat^{er}ie h^{ic} dicit^{ur} *Philos*
c. de spe albu^m est p^{ri}ncipium coloris, non illius p^{ri}ncipia
cui n^{on} est color. notandu^m r^{ati}o forte unitis est d^{ic}ta *Not so.*
p^{ri}ncipia absolute et respectum ut dicit^{ur} est q^uo. ar. 3.
forte est aptitudo est in multis respectum est
relatis qua aliu^m refer^{re} ad multa. Secundu^m primo *Not so*
in Suarez ubi supra contra Cartes, fortit^{er} ab-
solute seu unite absolute est gen^{us} univocum

Ut: atq; sit gng uniuersi uel analogi ad has 5 spes. 53.

tali individuo non uniuersi dicitur ut unum sit essentialiter idem in individuo scilicet spes et genus alterum tamen contingat ut auidens et hinc applicatur quibusdam dicitur ea tantum uniuersi conuenire que essentialiter conueniunt auidencia autem non uniuersi conueniunt scilicet enim si aliquis dicitur quod dicitur de duobus ut si dicam color inest Socrati, color inest albedini, color hic non uniuersi dicitur quia albedini essentialiter conuenit. Socrati essentialiter, nos autem in proposito loquimur de aptitudine ipsius unitatis generice sumpti quod essentialiter conuenit 5 specibus non accidentaliter ut patet. Ob: etiam dicitur quod magis conueniunt inter se quae cum aliibus generis speciei et differunt eum hi sunt essentialiter illi accidentales quae non conueniunt uniuersi in eate generica eandem in multis et negando consequenter quia haec conuenientia non oritur ex eate generica sed ex diffinitione specificis. **Quidam** etiam cum Leibniz contra Albertum et Ekin, unitate respectum aequitatis dicit de 5 speciebus atque adeo absolute dicitur est unitate uniuersi et dicitur de his 5 speciebus quibus ut prior corruptio quia potest abstrahi quod aliquis dicitur qui est referri ad multa quod autem unum unitate referatur etiam essentialiter alterum ut auidens id oritur ex differente. Ob: primo illud non uniuersi dicitur quod perfectius est in uno quae in altero sed unitate relativa est perfectior in uno quae in alio quia genus et spes sunt aliquid essentialiter auidens non item, et distinctio. **M.** quando est perfectius in uno quam in

Ob: 2.

Ob: 3.

Ob: 4.

Ob: 5.

Ob: 6.

Ob: 7.

Ob. Ant. Ut ita sit gng uniuocum uel analogum ad has 5 spes.

altero pfectione orta ex diffinis nego et analo.
qu quando e pfectius in uno quaz in altero pfe.
tione orta ex rate generica conueto at iam in
dinus hanc omni ex diffinis pfectis quaru M
uel. m. pfectio non tollit uniuocatione generis ut

Ob. 20.

as nec ait est uniuocum in diffinis in hoc fit
pfectior quaz diffinis in bruto. Ob. Edo id n e
uniuocum, quod uni conuenit p prius alteri p
posterius sed unte ita conuenit go pbat m ga
unite conuenit generi et spei quatenus immediate
dicunt de inferiorib: pprio uero et diffinis quatenus
mediate dicunt de inferiorib: immediate autem de

Ob.

spe p negando minorem ad ptem p unite abstra.
hete in unte ab eo utrum mediate uel immedi.
ate p dicit de plurib: hocq: ei conuenire n e gradu
generico sed pfectio. Ob. pto si unite est gng

Ob. 3.

ad has 5 spes sequeret gng contineri sub sua spe
sed hoc uidet absurdum pbat sequela qd ob quod
e gng continet sub genere go si unite e gng con.

Ob.

tinetur sub genere quod gng e spes unitis p ipso
pbat contineret sub sua spe accidentalis conueto

essentialit nego hanc enim p dicitio unite e gng
est accidentalis simul et hoc ait e gng nq: ait
et unite respu huius p dicitio gng sunt materia

Ob. 40.

substrata qaz autem respu unitis e spes et d
illo essentialit dicit unite Ob. 40o hinc sequu
turu gng contineri sub spe in fit spes respu

Ob.

unitis p contineri tantu accidentalit et tan.
quaz materia substratay non essentialit ita ut spes
p dicit de genere tanquam aliquid essentialit.